

samme Resultat som det Forslag, der blev indbragt af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's Amts 4de Valgkreds (Alberti), og som jeg ganske billiger. Thi det er klart, at Staten kan ikke blive ved at tage en Rente, som den selv betragter som Lager. Grunden til, at de 4 pCt. staa i Overformhynderiloven, maa være den, at den Gang denne Lov blev lavet, var 4 pCt. den almindelige løbbestemte Rente, og saa fandt man det naturligt at fastslaa denne Rente som den normale. Jeg vilde derfor ønske dette Forslag et noget videre Omfang og en ikke alt for besværlig Gang gennem dette Ting.

Ordføreren for Forslagsstillerne (N. S. Larsen): Den højtærede Minister havde en Del Indvendinger at gøre, ikke blot mod Sagen i sin Almindelighed, men ogsaa mod Affattelsen af det foreliggende Lovforslag. Jeg tillader mig at tage disse sidste Indvendinger først. Navnlige Forslagets § 1 var efter den højtærede Ministers Mening meget uheldigt affattet. Han spurgte saaledes blandt andet, om den Usance eller Sædvanen skulde ophøre at gælde, hvorved Renten mellem handlende er bestemt til 6 pCt. Den højtærede Minister vilde kunnet undgaa at spørge derom, naar han havde været saa venlig at gennemlæse Lovforslaget noget omhyggeligere. I § 1 staaar der, at „den almindelige Rente, som bliver at svare i alle de Tilfælde, hvor Rente kan kræves, uden at dens Størrelse forud ghyldig er bestemt, skal for Fremtiden være 3½ pCt.“ Den højtærede Minister ved nu meget vel, at naar der eksisterer en Rentsædovane angaaende en Rentes Størrelse, saa foreligger der derved en ghyldig Bestemmelse angaaende det paagældende Forhold. Det troede jeg ikke, det var nødvendigt at oplyse særligt om.

Dernæst talte den højtærede Minister om Forandring af Morarenten. Han kunde ikke indse, at der var nogen Grund til at forandre denne. Nu var den fastsat til 5 pCt., og han hynes, det var rimeligt at beholde denne Størrelse. Den højtærede Minister husker fejl, Morarenten er ikke nu fastsat til 5 pCt. Nej, der staaar i Loven af 1855, at Morarenten er 1 pCt. højere end den, der er hjemlet ved Lovgivningen. Morarenten retter sig altsaa ifølge den bestaaende Lovgivning om Normalrenten. Naar denne forandres, følger ligefrem deraf, at Morarenten ogsaa forandres. Forslaget ændrer ikke det bestaaende Forhold mellem Morarenten og den almindelige Rente, men

fastholder kun den Tilstand, vi have, og det synes jeg er ganske rimeligt.

Endvidere spurgte den højtærede Minister, om den nu bestaaende Grænse af 6 pCt. for Bevilling til at svare højere Rente skulde være ophævet. Jeg antog, at Svaret laa i, hvad jeg bemærkede før, at alt blev som hidtil med Undtagelse af Forandringen af Tallet 4 til Tallet 3½. I § 2 af Loven af 1855 er der ikke nævnt noget om, at 6 pCt. skal være Grænsen for Bevilling til at svare højere Rente. Der er altsaa ingen Anledning for Forslagsstillerne til i Lovforslaget at nævne noget om 6 pCt. som højeste Grænse.

Den højtærede Minister mente, at det ikke var sikkert, at Lovforslaget ikke kom til Anvendelse paa bestaaende Forhold, paa tidligere afsluttede Gældsforhold. Jeg troede, at dette tilstrækkeligt var udtrykt derved, at der i § 1 staaar, at den almindelige Rente skal for Fremtiden være 3½ pCt. Alle tidligere ghyldigt indgaaede Retsforhold kunne altsaa ikke rammes af Lovforslaget, men kun Forhold, som fremtidig indgaaes. Alle bestaaende Forhold, der ere indgaaede i Henhold til den Lovgivning, der eksisterede, da de bleve afsluttede, kan dette Forslag ikke komme til Anvendelse paa.

Jeg tillader mig at tro, at det hermed maa være godtgjort, at den højtærede Ministers Indvendinger mod Lovforslagets Form ikke ere vel grundede. I den Henseende kan der formentlig ikke indvendes noget, som er særlig holdbart.

Hvad Indvendingerne mod selve Forslaget angaar, da havde jeg ganske vist forud ventet mig flere af disse Indvendinger. Thi det er jo gamle bekendte, det er Indvendinger, man hørte, den Gang den bestaaende Lov af 1855 blev til, og det er Indvendinger, der ere komne frem paa ethvert senere Stadium, hvor denne Sag har været til Behandling. Dog først endnu en særlig Bemærkning. Den højtærede Minister sagde, at jeg var gaaet ud fra, at den almindelige Rente var højere end 3½ pCt., saaledes at vi foresloge at nedsætte den faktisk bestaaende Rente. Men heri tager den højtærede Minister fejl. Naar jeg ved Forslagets Forelæggelse talte om at nedsætte den almindelige Rente, saa mente jeg den Rente, som er bestemt i Lovgivningen. Det er den, der nedsættes fra 4 til 3½ pCt. Hvorledes den faktisk Rente er for Øjeblikket, talte jeg ikke om, da jeg fremkom med den anførte Udtalelse.

Den højtærede Minister antager ikke, at Forslaget vil faa nogen væsentlig Virk-